

ПЛЯНУЮТЬ ВИРІШУВАТИ ПИТАННЯ КУЛІДЖОВОЇ КАНДИДАТУРИ КОНГРЕСОМ

ІОГО ПРОТИВНИКИ ЗБИРАЮТЬСЯ ПОСТАВИТИ ЗАКОНОМ ПЕРШОКОДУ КУЛІДЖОВИ.
ВАШІНГТОН, 25. червня. — Щоби не допустити теперішнього президента кандидувати в третє, група республіканців і демократів в обох палатах конгресу змислила поставити справу перед конгресом та добиватися ухвалення резолюції проти такої кандидатури.

До цієї акції збираються головні ті республіканці й демократи, які обурюються на президента Куліджа за його вето проти проекту закону про допомогу для фермерів. Вони певні, що резолюція перейде, бо в конгресі має бути більше противників Куліджа, який можна поверховно судити.

ЛЕТ БЕРДА ЗНОВА ВІДЛОЖЕНИЙ.

НЮ ЙОРК, 26. червня. — Вилет Берда в подорож понад океан до Європи знову відложено через сильні бурі, пануючі в околиці Нової Фунайїлі, та супротивних вітрів здовж Лонг Айленда.

Берда ще раз заявив, що він не вибереться в дорогу, поки знатки погоди не запевнять його про добру погоду на цілій дорозі.

Тимчасом Ліндберг відбуває за урядом і приватними підприємцями важку конференцію в справі організації летичних ліній в Америці. Незадовго має він відвідати місто Отаву, в Канаді.

ВІДДІЛ ЮНІІ ОБЖАЛОВАВ ЗАРЯД ЗА НАДУЖИВАННЯ ФОНДІВ. ЗАКИДУЄ НЕДОБІР У СУМІ 30,000 ДОЛЯРІВ.

НЮ ЙОРК, 26. червня. — Відділ Юнїї маліарів, декораторів і вивішувачів хатнього паперу вніс до суду позов, щоби суд заборонив урядникам окоуної юнїї зборняти кинг юнїї салідні комісії юнїї. Відділ сеї юнїї каже в позові, що в окоунай юнїї є недобір 30,000 доларів, з якого частину розстрачено спекуляцією на дорожніх паперів.

ПОМИЛУВАННЯ СТРАЙКАРІВ.

БУЛИ ЗАСУДЖЕНІ ЗА НАПАД У СТРАЙКУ.
НЮ ЙОРК, 26. червня. — Рада помилування дарувала решту кари чотиром кравецьким страйкарям, яких засуджено в січні цього року на рік в'язниці за напад на нестрайкуючих робітників.

СТРАЙКУЮЧІ КУШНІРИ УРЯДЖУЮТЬ МАСОВИЙ МІТИНГ.

ЗБОРИ ЗВЕРНЕНІ ПРОТИ ФЕДЕРАЦІЇ ПРАЦІ.
НЮ ЙОРК, 26. червня. — Щоби представити свою силу, страйкуюча частина ньюйорських кушнірів зіслалася на суботу сполудня на Юніон Сквер масово ввечє. На нього з'явилося коло 3,000 людей. Бесідники шкваловали головами уряд Американської Федерації Праці за його опозицію до страйку. Збори рішили далі пикетувати шини проти постави Федерації Праці.

ВІЗІД НАУКОВОЇ ВИПРАВИ В ПІДБІГУНОВІ ОКОЛИЦІ. МЕКМІЛЕН ВІЙХВ ШУКАТИ СЛІДІВ ПЕРШІХ ОСЕЛЬ НА ЛЯБРАДОРІ.

ВІСКАСЕТ, Майн, 25. червня. — Звідан вїхали вніні три вітральні корабель типу "скунера" в підбігунів околиці, щоби шукати перших салідів осель білого, чоловіка на півострові Ляб-радорі.

На чолі виправи стоїть американський підбігунівий дослідник Мекмілен: Був він теж досліджувати останки руйн на Гренландії, що мають походити від африканського народу Пуїяїліа.

ОБРЕГОН КАНДИДАТОМ НА УРЯД ПРЕЗИДЕНТА МЕКОЙКА. ВИСТУПАЄ ПРОТИ ВПЛИВУ АМЕРИКАНСЬКИХ КАПІТАЛІСТІВ.

МЕКСИКО, 25. червня. — Бувший мексиканський президент Обрегон заявив, що він буде кандидатом на уряд президента Мексика підчас салідуючих президальних виборів, що відбуваються на салідуючий рік.

В завір про свою програму, на яку він думає кандидувати, Обрегон заявляє проти впливу американських капіталістів. І банкірів на Мексико. Далі говорить він про свою програму в салідній справі та каже, що, ставши президентом, він буде побиватися за те, щоби кожда релігійна група в Мексикі повну рівноправність, але і одна церква не впливала на публічні справи та уряд. Він каже, що священники всіх церков мають мати рівні права, а католицькі єпископи не мають права добиватися для себе прав, яких не мають священники других сект.

ПРИГОТОВЛЮВАЮТЬ ДО ЛЕТУ ЧЕРЕЗ ТИХИХ ОКЕАН.
САН-ФРАНЦИСКО, 25. червня. — Сюди прилетіли нині в своїм тримоторовім літаку системи фокера американські військові летуни Мейтленд і Гейсбергер, що мають звідси за якийсь час пуститися в дорогу до Гонконгу.

Вилет визначили вони на салідуючий вівторок.

БАТЛЕР ГОНОРОВИМ ДОКТОРОМ.

РИМ, 24. червня. — Римський університет надіслав сьогодні президента коломбійського університету Н. Батлера і проф. Джана Гергита гонорарним докторатами. На тім святі можна було заважити багатогучен, американського амбатора і заступника Муссоліні.

ЗАКОРДОННІ ЕКСПЕРТИ НА БУДІВНИЦТВІ ДНІПРЕЛЬСТАНУ.

Представники німецької експертної та американської команд в чолі з інженіром Купером, прибувши на Дніпрелстан, займалися з процесом робіт на будівництві.

Чужоземних експертів врази прискорений темп, яким провадяться підготовчі роботи. Візнаючи це, інженіри Купер сказав, що коли й надалі роботи йтимути таким темпом, то Дніпрелстан безперечно буде закінчений у призначений термін.

110-ПОВЕРХОВИЙ ХМАРО-ДЕР.

Міський урядовець в Нью-Йорку Чарлз Брейлі, видав таємному будівничому Ларкінів дозвіл поставити при 42-й улиці між 8-ю і 9-ю есевою 110-поверховий хмародер.

Хмародер буде готовий за півтора року, а буде коштувати \$25,000,000.

Хмародер буде називатися Ларкін Тавер (вежа Ларкіна). Буде се найвища будівля у світі, висоти 1,200 стін (вежа Афіти в Парижі досягає 1,000 стін).

Вежа матиме 61 елеваторів.

ПОЖАР В ГАЛИЧИНІ.

В Тенітасках, рівнинного повіту, вввх 17. м. м. пожеж, якого жертвою впадо 16 господарств. Пожеж спричинила неосторожність дітей. В збурі коло Льювова погоріли два господарства — Михайло і Войтх Смальницькі. Огонь повстав ось-яким чоловіком: дорогою йшов якийсь чорний і кинув недогарок папірса в солому, що стояла на повірню коло гостинця. Що це за чоловік був той прохожий, невідомо.

ПЕРЕД КІНЦЕМ ВЕЛИКЕ МАЙБУТНЄ.

Нарком військових справ С. РР. К. Ворошилов підчас свого перебування в Києві виступив з доповіддю на пленумі Київської Міської Ради, в якій між іншим сказав:

"Я вважаю, що Київ не може бути в тім становищі, в яким він перебуває. Перед Києвом безперечно велике майбутнє. Не виключена можливість — принаймні, мені особисто, так видється, — що Київ стане політичним осередком".

НАЙБІЛЬША МОРСЬКА ГЛІБІНА.

Німецький корабель змірив між островом Целебес і Японією глибину моря. Вивинсь воно там 10,430 метрів. Є це найбільша стверджена досі глибина.

ВІДГОМІН КРИВАГО СТРАЙКА В КОПАЛЬНІ ЗЕМНОГО ВОСКУ В ДЗВІНАЧІ. ПОВІТ БОГОРОДЧАН.

Великі багатства, як нафта, землі, вискілки, криються в землі на галіцкім Пшкарпаті, куди кинувся капіталіст, як кині звірі, добувати їх скрби за нутра землі, запрягаючи тисячі робітників, колішних власників цих земель, до тяжкої праці в день і в ніч за жалю платню. Користуючи з нужди, яка панує від довшого часу в нашій раю, легко приходить до капіталістам вискрупувати робітників, бо він безпорадний, як треба не організований, голодний і голий, зааний на лаку багатств. Робітник у поті і крові зрощує південні лори копальні, фабричні вежі і забудовування, щоби заробити на кусок чорного хліба, бо там у баракі, або в іржавій хаті, чекають голодні та холодні діти і жінки. За цілоденну тяжку свою працю одержує звичайно 1.50 зал, до 2.50 зал., тоді як ціла молода коштує 30 гр., а кіт хліба 70 гр.

З кімцем року 1926 робітників в копальні Дзвінач були змуснені долатися підписки платити, а коли відмовлено їм, почали страйк. Як відомо, страйк скінчився кровопролиттям, яке спровокувало завідувачі копальні до її спалення. Тоді ж того сін. Польська держава позичила собі до безбронної товни робітників кілля салів, від котрих впадо трохи робітників трупом на місці, а кількадесят тяжко і легко ранених.

Як довідемося, в повитомі суді в Солотвині провадиться салівство в тім-справі і вже кілька тижнів "тягнуть" Богу духа внішніх робітників.

КАТУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ.

У селі Вовчківській, повіт Сятин, переміщено іттиласову українську школу на польську, хоч до школи ходить 302 українські діти і тільки 11 польських дітей. Учителі, запелі польської шовністичі, побивають немилосердно діти, чого доказом є судові процеси, як нпр. за побиття Катини Зеленої та Дмитра Козьмюка учителькою Ніве-ліською. Дня 7. травня ч. р. учителя Кі-Ігої класи Ядвіги Гесерівна побіла Ашну Тимчука, Івана Тимчука та інших за те, що не вміли польської мовити ("Здоровася Маріо"). В селі велике обурення.

СОБАЧЕ МЯСО.

В Варшаві хочуть заложити ятки зі собачим мисом. За примір беруть собі Берлі, де собаче м'ясо має велике пошодження, заледки низький ціни, як кажуть, делікатному смакові.

НОВА БАРАБОЛА.

По великих містах в Польщі вже продають нову бараболу. 5 золотих за кілограм, або 50 грошів штука. Черврта городу, при досить невеликій затраті часу і праці, може дати істотно багаті родини на протяз цілого року.

ПЕРЕД НОВІМ ВЕЛИКИМ ПРОЦЕСОМ.

Як відомо, в краківській в'язниці перебуває 40 українських в'язнів, переважно студентів, яким закидують шпionage. Сидять вони вже більше року й досі ще не готовий акт обвинувачення. Слідство посувається черепашим кроком вперед, акти переходять з рук суду до рук військової дефензиви й мимо численних спротивів арештування салідних кроків ще не покінчено. Так само реченце розправи досі не предбачений. По всій правдоподобиності відбудуться вона щобино в осінні і потриває два місяці.

БАНДИТИ ЗНИЩИЛИ ЦІЛЕ МІСТО.

В Китаї напали банди на містечко Гонган. Мешканці боронилися. Облога тривала п'ять днів. Описав банди: такі валерали до міста, спалили його, ограбили, а мешканців врубали в пені. Банди в страшний спосіб змушували над поконики. Висади їх за ноги на дерева, а дітей кидали на очак батьків в огонь. З 3,000 мешканців остало живих 30 осіб.

ПОЛІТИЧНИЙ ВАВИЛОН.

В Болгарії розписано вибори до парламенту. Агітація в повному ході. В багатьох місцевостях панує терор. Як подають газети, зголошено не менше ніж більше, тільки 36,000 посольських кандидатів.

ТРЕБА НАВЧИТИСЯ ТЕРПІТИ.

Чернівчани Альгемайне "Пай-тун" 22. травня ч. р. наводять інтерв'ю свого співробітника з проф. Румуним Секстильом Пушкарі, котрий вважається ліберальною людиною. Об'єкт інтерв'ю "Проблема національних меншостей у Румунії та румунізації нерумунських міст. Ви за живання насильства, чи за повільну еволюцію". (Дло речі скажемо, до чого то вже дійшло з тією румунізацією, коли справа йде навіть з боку меншостей аніжне-щодо способів румунізації, а не самої припущеності такої політики). Пан професор відповів: "Поняття насильства дуже широко можна розуміти... У всякому разі інтерес румунської держави вимагають, щоби всі її частини мали однаковий характер — хоч я гадаю — насильство до цілі не доводить". Щодо меншостей треба сказати, що "між меншостями є такі елементи, які не хотять наближатися до держави. Звичайно, що більшість із тих національних меншостей є левлянами. На жалі — одначе часто маса відповідає за одиниці". На увагу кореспондента, що мовляв, важенько, виконувати свої обов'язки щодо держави, коли бачиш, що та держава тебе ховає живим у доміну — проф. відповів: "Ми часто помиляємося; стаємо нестерпними; забуваємо, що всякі зміни вимагають певного часу... Ми мусимо потерпіти". Отже, "передові" професори з Румунії вийшли бути хоршими реакціонерами, помічниками ситуаційної політики.

ПЕРШИЙ ТИЖДЕНЬ МОРСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

БРИТАНІЯ НЕ ВІДСТУПАЄ ВІД СВОГО ПЛАНУ ЩО ДО КРУЖЛЯКІВ. — РОЛЯ ПРЕСИ.

ЖЕНЕВА, 26. червня. — Морська конференція починає другий тиждень нарад з тим, щоби перший тиждень не залишив ніяких познак що до того, щоби можна надіятися з тої конференції поважних позитивних результатів. Бритійці являються майстрами в дипломатичнім крутістві, Японці вєсь час майже мовчать і слухають, а Американці балакають. Бритійці все ще числять на це, що Американці вговоряться, а по тім допустять з тону, подібно, як це було на вашингтонській конференції в 1921 р. А як не допустять, то потерпають невдачу. Бритійкам ходить о задержання доперішнього числа кружляків, а навіть домагаються побільшення до числа вєсь 300,000 тон поємности. Зате годяться на зменшення поємности подиноких кружляків з 10,000 тонн на 7,500, на що одначе Америка не годиться. Обі делегації стоять при своїх. Одна Японія заявила готовість обмежити свою флоту до 70% американської флотії і очідає порозуміння між англійською а американською делегаціями.

Обі сторони конференції вєсь час з чужосторонніми представниками преси і оправдують своє становище. Кажуть, що ще на жалій конференції не відгравала преса так важний роль, як тепер. Вєй хочуть позискати її симпатії для себе. Кожда сторона хоче вийти чистою з конференції, а знає, що без преси їй не вдасться.

СОВІТИ В ТЯЖКІМ ПОЛОЖЕННІ

СИТУАЦІЯ ГРІША ЯК В 1917 РОЦІ.

МОСКВА, 26. червня. — Нюйорський кореспондент подає, що ще ніколи від війни революції не було так тяжко оприугуватися в тім, що відбувся в Радянським Союзі, як тепер. З початку революції ситуація була легка: маса група комуністів з точно означеним планом стреміла при помочі безпощадного терору до влади. Тепер та група розрослася в саліну партію, яка дерить всю владу в державі. З її програми затерлося дуже багато дорогого компромісів, з націоналізмом, капіталізмом, приватною власністю і салістством. Колиж тепер говориться про те, що більшовицька революція, що являється ратукає себе старими методами терору, то це помилково. Більшовицькі надо залезли тепер від заграничних торговлі і звязків з загранично, щоби вони могли правити державою тими самими методами, що колись на початках революції. Ленін пові їх по практичній дорозі, а зкої вже не так легко завернути. Заострені відносини з Англією, скопінкована ситуація на Далекім Сході і опозиція в салій партії, поставили совіти в дуже важке положення, з якого вони шукають тепер виходу. Терором одначе тіх проблема не розв'язує.

МИССИС ГОРЗОН ХОЧЕ ПЕРЕПЛИСТИ КАНАЛ З ДОВЕР ДО ФРАНЦІЇ.

ДОВЕР, 26. червня. — Миссис Горзон перебуває тепер зі своїми двома дітьми в Довері і тренується в плаванні, бо хоче переплисти англійський канал з Довер до Франції. На разі вода в каналі так змизня, що гола тренуватися не те переплавляти канал. Миссис Горзон пробувала переплисти канал з Довер до Кале в 1923 році, але мусіла перервати плавання перед самою ціллю на яку милою перед Кале.

ФРАНЦУСЬКІ МІНІСТРИ В КЛОПОТІ.

ХТОСЬ ПІДШВИВ ПІД МІНІСТРА І ВИПУСТИВ З В'ЯЗНИЦЬ ВИЗНАЧНИХ РОЯЛІСТІВ І КОМУНІСТІВ.

ПАРИЖ, 26. червня. — Париж має нову сензацію, яка готова ще потягати за собою кризу в міністерстві. На разі пішов в відставку тілий директор в'язниці за те, що випустив на волю відомого монархістичного редактора Доде і його товариша М. Делеста та визначного більшовицького лідера Семарда. Приказ випустити арештованих прийшов від самого міністра внутрішніх справ. Директор в'язниці телефонував ще особисто до міністра і просив о устне потвердження приказу, що міністер діійно потвердив. Тепер показується, що все те було трюком монархістичної групи, яка хотіла осоводити свого лідера Доде, який тепер лєсь вїхав і укрався, а випущений знова на волю комуніст вєсь собі спокійно мітингує. Вся преса та цілий Париж мають доволі сміху, а міністри в клопоті, бо не знають, що з тим фантом робити. Кажуть, що не потягне за собою кризу в міністерстві, бо ця подія осмішує уряд.

СОВІТИ ГОТУЮТЬСЯ ДО ВІЙНИ.

ПРИЗНАЧІЛИ ТИЖДЕНЬ ТРЕНОВАННЯ МОЛОДІ.

МОСКВА, 26. червня. — З огляду на воєну небезпеку, яка загрожувє соїтам, рішили вони перевести в тижні від 10. до 17. липня, тиждень оборони, призначений головню на викликання ентузіазму серед молоді. Будуть давати по селах лекції а орільню і уживання газових масок.

ТЕЛЕФОН ЧЕРЕЗ ОКЕАН НЕ ПРИНОСИТЬ ДОХОДУ.

ЛОНДОН, 26. червня. — За час від 17. січня до 17. червня ужиго телефону через океан 485 разів з Англії, а 613 з Америки. За перші три мінути говорення плачено \$75. Доходи ледви покрити кошта.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

"ВІСНОВА" (LIBRARY)
FOUNDED 1893
Published every Sunday except Sunday and holidays
at 8 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		PERIODICALS:	
Three cents a copy.		Поодинокі числа три центи.	
One year	\$ 7.00	Half year	\$ 3.50
Six months	\$ 3.75	Three months	\$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерсі Сіті і Заграницю:	
One year	\$10.00	Half year	\$5.00
Six months	\$ 5.00	Three months	\$ 2.75
Three months	\$ 2.75	On trial	\$ 1.00

За кожну зміну адресу платиться 10 центів.
За отримання редакції не відповідає.
Адреса: "ВІСНОВА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЗАСУД ПОЛІСМЕНІВ ЗА ВБИЙСТВО

Кілька днів тому над в однім степовим селі в Ню Джерсі лава присяжних суддів признала двох нудерських полісменів винуватими вбивства.

Сі полісмени були провідниками нічного нападу на фарму Міні в місцевості Лудовоа в грудні 1926. року, якого наслідком була смерть Беатрисі Міні та каліцтво її брата. Початком до цілої афери послужило двоє якогось горожаннина до стейтської поліції, що мовляв фармерська родина Міні змушувалася над своєю худобою. Двоє агентів в товаристві констабля вийшли сечас на сілство на фарму. Міні каже, що сі агенти не сказали йому, чого вони прийшли, а він показав своїх повноластів. Маючи на фармі більше сучого гроша, і будучи тому в страху, що чужинці можуть бути яєні злодіїв, він, з рушницею в руках, приказав їм забиратися геть з його землі.

Сю постанову полісмени взяли за вивод до боротьби. Поліційний жовнір Ларсен зараз почав ворожі кроки. Вистрілом з револьвера він ранив фармера в коліно, а відтак пішов покаркати допомогу. Шла справдішная облога. Коли скінчилася стрілянина, Беатриса Міні вмирала на долівці кулі, Джеймс Міні був тяжко ранений, а Тимотеї Міні був обеззброєний газовою бомбою. Цей дім був подравлений кулями. Була се гарна побіда для поліції...

Та тепер суд осуєд двох полісменів, що вели провід у їй облозі, за вбивство. Другі те відповідають перед судом, і віддай їм теж сучо пригода не мине. В сій спосіб суди навчають полісменів, що вони несуть при собі оруду не на те, аби розбити спокійних горожан, але на те, аби удержувати лад і порядок. Навчуть їх суди, що не влість стріляти з пального оружа необережно, зі злоби або з пієтні. Се буде лекало, яку повинна запам'ятати поліція не тільки сього стейту. Має поліція побіду коло фарми Міні, але їй мало громадянство побіду в суді.

На читачів про сю побіду здорової громадянської думки над надуцизмом державної влади, іммігрант не може не подумати собі, що сталося на тому суді, колиб так не американський уроченець Міні, але який іммігрант став на суді. Довелося, що суча повчав поліцію, як заковуватися при арештованні і підозрінні, але присуд не може повні вдоволення іммігранта, в якого паміти стоїть афера Сако і Вансетти та другі тм побіди поліції, де людина пафери не так за своє захованне, як за те, що вона мала нещасте вродитися, на другій стороні, не знати, як сід англійської мови, словом, викликувати перед розвитком Американцем вражіння чужинця. Як оправдане се почитання підозріння чи неоправдане, але американським урядом треба попрацювати й над тим, аби й їм вийти всій ошвині.

В. Будзинський.

ПЯТЕ КОЛЕСО.

ІСТОРІЧНА ПОВІСТЬ.

(37)

Слуга Решида переніс до треба побалакати з тобою, Тугай показав мені якусь дорогу до тебе. Таким способом я поїм би тебе, і пробрався би, як тебе. Міркую, що ти тих сигналів не використовуєш. На доваж, як приїде до того, так для мене не дуже безпечно. Гадаю, на Ашківську галеру вже не вертати. Як мавши час тут побалакати зі мною, то вже відвертаю домів. Як не маєш часу, то підї з тобою на твою галеру.

— Чому небезпечно? Там тебе знає хто? — Се не хто. Але на ту галеру не лиш ти один поїдеш. Моє має двох ворогів, о много не безпечніших, як ти. Там така чудасія, що злодій хоч обікрати злодія. На галері є такі, що важать на вантаж галері в користь намісника Кафі. Між ними загавірки є ще такі, що добро вкрадене для Іслам-паші загадали вкрасти для себе. Сумніваюся, чи при такій охоті, вони лишини би мене в сулуконі.

Богдан розказав, який план має Куршуд і що хочуть зробити люди. — Отже до було так: суча обікрав народ. Я хочу обікрати султанів. Іслам-паша хоче обікрати мене. Абох хоче обікрати Іслам-пашу. — Кінець так буде такий. Ти спішиш, бо люди Абох хочуть опанувати галеру, не доз-вляючи до Бургасу. По бунті ма-

УКРАЇНА ПІД ПОЛЬСЬКИМ ПРОТЕКТОРАТОМ

Варшавський тижневик "Голос Правди", "орган польського радикалізму", який є висловом політичної думки прихильників Пісудського, видає окреме число (ч. 188 з 9 квітня 1927) п. н. "Україна", про яке сама редакція говорить ось-що:

"Отсей зшиток, оброблений при співучасті визначних діячів, політиків, учених і економістів українських, є присвячений представленню політичних, економічних і культурних вартостей Українського Народу, як також історії його трагічних боїв за Свободу.

"Сей зшиток має за задачу познакомити читача з дійсною сучасною актуальною в світі Української Проблемою, а також подати об'єктивні дані загально мало відомі, а конче потрібні для вироблення погляду на ту, таку важну проблему міжнародної політики.

"На сей зшиток складаються праці: професора варшавського університету д-ра Смаль-Стоцького; бурного посла Української Народної Республіки в Берліні Віктора Куша, генерала генерального штабу армії Української Народної Республіки; д-ра Миколи Ковалевського, бурного міністра земельних справ Української Народної Республіки; професора Я. Гайлонського (краківського) університету Богдана Лепкого, знаменитого українського поета; в кішці редактора Войцеха Стіпінського.

"Зшиток складається з двох одностовних частин: першої в польській, другої у французькій мові. Крім того редакційна стаття подана також в українській мові."

Перейдім до змісту, який починається українським перекладом статті редактора "Голос Правди" Войцеха Стіпінського п. н. "Українська справа". Стаття в високоріпкій фразеології проводить думку, що український наріз має право на національну державу. При кішці статті "викликує шмат з міха". "Величезне багатство українського народу — каже автор — служить підставою істинування найбільш протиріпч-

— Я вів би, цоби ти се зробив. З двох причин. Лишаючи сідати на галері, я вів би, цоби загавірки не знали, що ти о блявничі їх.

— Се не дається виминути. Бо як я про се напишу Ашків, то також мушу написати йому, відки знаю. Мушу покаркати на тебе. Але про се не потребуєш зараз знати загавірки. Окрім Ашківа, взагалі ніхто не буде знати, хто Ашків, як сказав про ніх.

— Е ще друга причина, цоби мені каже, що ліпше було, як ти би виглядає, що ти ти спас скарби султана. Той, що спасе той скарб, без сумніву заслужить собі на відчистість султана. Мені ся відчистість султана. Зате ти і твоя родина можете багато скористати. Чи не ліпше було би, як би змістив мене, чужого, в Стамбулі тебе похвалили за вірність?

— Твоя правда. Мені се дуже помогло би. В Стамбулі дивились би на мене ласкавішим оком.

— Отже пішли! Решид написав писмо, яке йому подиктував Богдан. Запечат писмо і дав Богданові.

— Іди, — сказав — і спасай галеру. А не пхайся дуже туди, де сунуть кулі і вилітуть тебе. Мені тебе життя потрібне, бо я мушу також тебе зробити якусь вигоду, як бу-деш у скурті... або й без того.

Богдан вернув на галері Ашків, пішов просто до його каюти і передав йому писмо. Решид ухилився загарбати чуже добро, ще й вийняти, обсаду галері. Яким способом перестереж Ашків? Емаше йому в-сьо так, як мені сказав?

— Я вів би, цоби ти се зробив. З двох причин. Лишаючи сідати на галері, я вів би, цоби загавірки не знали, що ти о блявничі їх.

Лівницький і тов, дійсно поїхав на Польщу й Румунію, бо вона була би запороку, що Польща не тільки буде вічно панувати над західно-українськими землями, але ще розширити своє панування в формі протекторату над тою Україною; що Румунія може бути спокійна за володіння Бессарабією й Буковиною і ще може посягнутися аж до Одеси.

Далі йде стаття генерала Віктора Куша п. н. "Боротьба про незалежність України в 1920 р.". Автор описує похід Пісудського на Київ і бої українських військ, які Головині Отман Пеллора видавав до нової розпорядимості Пісудського, так, що вони навіть були включені в польську армію. Автор перечисляє ряд героїчних подвигів українських військ, які вони помогли відвернути небезпеку радянської армії від Польщі, як обороняли для Польщі західно-українські землі, не допускаючи, щоб перемога радянської армії заволоділа їх з Радянською Україною.

Не піднімається рука кинути каменем на героїську армію, яка своєю кров'ю помагала захищати польські кайдани на західно-українських землях, — бо вона тільки слухала своїх провідників, сіпю вірних, що вони ведуть її добрим шляхом. Але ті провідники, які навіть тепер, коли бачать, у який важкий польський неволі стогнуть західно-українські землі, далі б'ються за Польщею і знов забігають останки тодішньої Польщі, які ще не вигинула в польських таборах смерті, помагати Польщі йти на Україну, ті провідники — якого Каютового п'ятна вони заслугують?

З черги йде стаття "Економічні вартості України". Її автор, д-р Микола Ковалевський, відомий як нездарний міністер земельних справ за часів Центральної Ради після приходу Німців на Україну. Але ту його нездарність можна би було йти се простити. Той був се молодий хлопцев, якого вивела на становище міністра його партія соціалістично-революційна. Але з того часу минає далі десять років, молодий хлопцев став на десять літ старший, треба допускати, як й розумніший, навіть доктором

— Баба з воза, коням лехше! — Ашків сказав, змивши ласта і кризь віконце в каюти виклику в морі.

— Ти не цікавий, чому він не дає далі з тобою? — Мого причина мені байдужа. Мене мій харч не смакував йому.

— Тобі байдужа причина, хоч він боїться їхати з тобою, і дивиться, що я маю сім'їсти їхати? Не пише, охоту, тільки... сім'їсти.

— Мабуть так виходило йому з пера.

— Як би ти знав, що на твоїй галері вариться, то ти й вітік би відси. Ти не цікавий, отже не будь розказувати тобі. Але з таким необережним отоманом я не поїду. Чому і не беру ніяких скарбів, то всеж таки бодіш жити мені млі.

Ашків зразу видупив на Богдана здивовані очі, відтак за-реговав.

— Хтож тут настає на твоє життя, як настав на життя Решида? — спитав.

— Е такі, — Богдан відповів, — Настають не так на моє життя, як на твоє, необережний, сліпий Ашків. Важать на тебе, бо важать на се, що ти везеш. Не хочу, цоби через тебе і мені не далося.

Лише отамана сповідають. — Решид може тепер в Суїті провадити що? Мені самому, мого гарелі справді грозить я ка небезпека? Може ухилиш полювати на неї? Може знов той трихликий Бурдай?

— Ти сам везеш ухилиш. Во-

ни на твоїй галері. Ідуть з тобою від самої Кафи. До Стамбула мабуть не доїдеш.

— На мой галері ухилиш нема! Галеру обслуговують випробувані, вірні люди. Я з ними вже не такі скарби возив. Окрім людий моїх, з котрими я пережив на воді більш двадцять років, на галері є ще люди яких мені дав кафиский намісник. Чекає він знав, кого має в невенних не дав би на свою власну загубу. З ними людий я їдзі Іслам-паші. Люди особа рунуть за решту.

— Ти добре знаєш тих намісниківських? — Знаю їх що лиш від кількох літ. Але знаю також, що намісник не дав би мені людий, про яких знає, що на них мож покладається. Втративши одну галеру, він тепер буде обережний. Обслугову галеру доповнені своїми під проводом свого власного зятя Куршуду.

— А самого намісника добре знаєш?

— Нащо мені знати його? Мені досить знати, що втрапає Решида зруйнувала би його до решти. Тому то він, хоч я не хотів, напхаву мені своїх найвірніших. Такий Куршуд скочив би за него в огонь.

— В тім то й біда, що намісник напхаву твоїх своїх найвірніших. Ціла небезпека в тім, що твоя галера з її скарбами і з тобою в руках найвірніших людий Іслам-паші. Який пан, такий харч.

— Цо ж ти маєш проти намісника? — (Далше буде).

ПАМ'ЯТАЙМО НА ДІМ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ

КОЖДИЙ УКРАЇНЕЦЬ, КОТРИЙ НЕ МАВ ЗМОГИ БРАТИ УЧАСТИ В ВИЗВОЛЬНІЙ БОРОТБІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ХАЙ ПАМ'ЯТАЄ ЗА ІНВАЛІДІВ ТІ БОРОТБИ, НАШИМИ АМЕРИКАНСЬКИМИ ЖЕРТВАМИ ПОБУДУМО ТОМУ У ЛЬВОВІ ДІМ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ, А ВСІ ЖЕРТВИ НА ТУ БЛАГОРОДНУ ЦІЛЬ ШЛИМ ДО КРАЮ ЧЕРЕЗ:

ОВУЕДНАНТЕ, P. O. BOX 411, PHILADELPHIA, PA.

підписується, і зайшов у своєму розвитку так далеко, що з соціаліста-революціонера став прихильником польських поміщиків, який варшавський договір запевняє його їй земель і взагалі уприлюднене становище на Україні.

Найбільш вражає в сьому товаристві присутність Богдана Лепкого, якого статтю п. н. "Дух української літератури" — казка про закляту королівну" кинуть зшиток. Стаття зрозуміла для українського читача, якого разять ті місця, де автор особливо схильне Полькам (говорючи про "українську школу" в польській літературі), — на Полька зробити вражіння зображення польської уваги для української літератури, а чужинцеві (прим. Французів) абсолютно нічого не каже. Та справа не в змісті статті, а в її імені, імя Богдана Лепкого, єдине з усіх українських імен заступлених у тім зшитку, яке є дороге для України, служивши рекламою для політики, якої єдиний реальний зміст: запровадження українських земель Польщі й Румунії.

Правда, Богдан Лепкий — не політик, і так може будувати його виправдувати. Алеж письмен-

ник, який хоче бути духовним добром цілого народу, без огляду на політичні напрями, не повинен віддавати свого імені на спекуляцію політичним а-вентурістам і запродацям. Так ми перейшли зміст зшитка, який крім того приносить ще портрети Петлюри, Андрія Лівницького, президента Ради Міністрів Прокіповича і генералів Сальського й Безручка. Портрети зроблені радше як шаржі й карикатури; зокрема пол. Петлюра певно себе не пізнав би.

Як бачимо, реклами не відповідає дійсності. Замість "дійсного змісту української проблеми" — реклами для політичного горужка, який, спекулюючи жинувальністю, служить тільки зарадкам в руках польської політики. Замість "визначних українських діячів, політиків, учених і економістів" — тільки одне ціле імя Богдана Лепкого, а бо Микола Ковалевський, Роман Смаль-Стоцький і Віктор Куш — се величини, які великими роблять тільки польська реклама.

Се реклами очевидно осміє своє ший. З французького тексту доводиться чути політики й дипломатів, що Польща є найліпшою опікуницею України та що "правдиві Українці" з поновим доверням віддаються під ту опіку. А хто з України казався на Польщу, на польське позволення західно-українських земель, сей очевидно "більшевський агент".

В 1920 р., коли Петлюра з українською зобувати Київ, в однім з французьких часописів (коли не помилуюсь, а "Le Matin") був портретний опис, як українські козаци йдуть до бою з пісню на устах: "Батьку Отмане, переможемо або ляжемо разом з Польяками!" Українське число "Голос Правди" має за сід пригадати чужинцям, що "правдиві Українці" доси остали вірні Польщі.

Шкода перше, цоби обурюватися на Лівницького, Стоцьких і Ковалевських. Вистане ствердіння, що вони, пускаючи в світ публікацію про Україну, лиш словом не загалали про поневолення українських земель Польщею й Румунією, а напавки, зробили Польщі рекламу найгіршої опікуниці України. Іх діла судять їх!

Прага, 6 червня 1927.

Проф. Др. М. Лозинський.

В суді.

Скажи правду, жиде, чи ти укрив від Івана Гумесного фюзію? — питає суддя.

— А цоби мене шляк трафил, як я вкрав; таке то фюзія мій власне, я его маю від малого пістукетко.

В КОЖДИЙ УКРАЇНЕЦЬ ХАЙ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИС "СВОБОДА".

